

Liturgický program

PONDELOK 12. apríl
Prepodobný vyznávateľ biskup Bazil
Sk 3, 19 – 26, zač. 9; Jn 2, 1 – 11, zač. 6;
(HS: 233; PZ: 199)
07.00 + Marta, Róbert, Dana

UTOROK 13. apríl
Hieromučeník Artemón a spoločníci
Sk 4, 1 – 10, zač. 10; Jn 3, 16 – 21, zač.
10; (HS: 233; PZ: 199)
**18.00 za zdravie a požehnanie rodín:
Borošovej, Karoliovovej, Onofrejovej,
Lisynovej**

STREDA 14. apríl
Rímsky pápež Martin Vyznávateľ
Sk 4, 13 – 22, zač. 11; Jn 5, 17 – 24, zač.
15; (HS: 233; PZ: 199)
18.00 + Mária Gajdošová

ŠTVRTOK 15. apríl
Apoštolí Aristarch, Pudent a Trofim
Sk 4, 23 – 31, zač. 12; Jn 5, 24 – 30, zač.
16; (HS: 233; PZ: 199)
**18.00 + Ján, Mária, Ján z rodiny
Lazorčákovej**

PIATOK 16. apríl
**Panny a mučeníce Agapa, Irena a
Chionia**
Sk 5, 1 – 11, zač. 13; Jn 5, 30b – 6, 2,
zač. 17; (HS: 233; PZ: 199; HP: 214)
**18.00 + z rodiny Martonovej a
Mamrakovej**

SOBOTA 17. apríl
Prepod. Simeon z Perzie a Akkakios
Sk 5, 21 – 33, zač. 15; Jn 6, 14 – 27, zač.
19; (HS: 233; PZ: 199)
07.00 + Miroslav

NEDEĽA 18. apríl
**Tretia nedeľa po Pasche – o myrono-
sičkách. Prepodobný Ján**
Sk 6, 1 – 7, zač. 16; Mk 15, 43 – 16, 8,
zač. 69; (HS: 234; PZ: 200)
11.00 hod.

PONDELOK 19. apríl
Prepodobný Ján zo Starej lavry
Sk 6, 8 – 7, 5a. 47 – 60, zač. 17; Jn 4,
46b – 54, zač. 13; (HS: 234; PZ: 200)
**07.00 + kňazi: Jozef, Miroslav, Ján,
Michal**

UTOROK 20. apríl
Prepodobný Teodor Trichinas
Sk 8, 5 – 17, zač. 18; Jn 6, 27 – 33, zač.
20; (HS: 234; PZ: 200)
18.00 + Stanislav Palenčár

STREDA 21. apríl
Hieromučeník Január a spoločníci
Sk 8, 18 – 25, zač. 19; Jn 6, 35 – 39, zač.
21; (HS: 234; PZ: 200)
**18.00 za zdravie a požehnanie Ivany
s rodinou**

ŠTVRTOK 22. apríl
Prepodobný Teodor Sykeónsky
Sk 8, 26 – 39, zač. 20; Jn 6, 40 – 44, zač.
22; (HS: 234; PZ: 200)
18.00 + Slavomír Krivák

PIATOK 23. apríl
**Veľkomočeník, triumfátor a divotvor-
ca Juraj. Voľnica**
Sk 8, 40 – 9, 19a, zač. 21; Jn 6, 48 – 54;
(HS: 234, 373; PZ: 200, 352)
18.00 + Martin Timko

SOBOTA 24. apríl
Mučeník Sáva Stratilát
Sk 9, 19b – 31, zač. 22; Jn 15, 17 – 16,
2, zač. 52; (HS: 234; PZ: 200)
**07.00 + z rodiny Paločkovej: Jozef,
Ondrej, Verona, Helena**

NEDEĽA 25. apríl
**Štvrtá nedeľa po Pasche – o uzdravení
ochrnutého. Apoštol a evanjelista
Marek**
Sk 9, 32 – 42, zač. 23; Jn 5, 1 – 15, zač.
14; (HS: 236, 374; PZ: 203, 353)
11.00 hod.

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **08/2021**

Šalom, viac než len pozdrav

Jn 20, 19 – 31

V rodinách sa často aj s úsmevom spomína na prvé slová, ktoré povedali deti, keď sa učili rozprávať. A nie je to vôbec zriedkavé, že sa rodičia predbiehajú v opakovaní slova mama či tati s túžbou, aby to prvé slovíčko patrilo jednému z nich. Čo myslíte, ktoré bolo prvé slovo našich chlapcov? To si nechám pre seba ☺. Ale poviem vám, aké boli prvé slová, ktoré povedal Ježiš svojim učeníkom po vzkriesení. Boli to slová: „Pokoj vám!“ Ježiš ich vyslovil hneď v prvý deň vzkriesenia, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami večeradla. Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa v tej chvíli zaradovali a Ježiš im znova povedal: „Pokoj vám!“

Je to zaujímavé, že ich Ježiš zdravil ešte raz. Nemyslím si, že by to bolo kvôli tomu, lebo nepočuli alebo že mu neodpovedali. Ale z textu evanjelia to vychádza tak, že raz zaznie jeho pozdrav do ich strachu a druhýkrát do ich radosti. Pokoj vám! Čo týmto pozdravom vlastne Ježiš svojim učeníkom hovorí? A rozumieme tomuto pozdravu aj my?

Viete, často sa stáva, že niektorým slovám ľudia dávajú taký svoj vlastný význam, svoju vlastnú predstavu. Je to napríklad pri slove sloboda. Každý z nás má svoju vlastnú predstavu o slobode a o jej hraniciach. Alebo slovo láska. Tak veľmi sa líši jej definícia v závislosti od toho, či sa pýtate muža alebo ženy, mladého či starého, veriaceho alebo neveriaceho a podobne. No a keď povieme slovo pokoj, v našej myslí sa často vynorí predstava spojená s kľudom, odpočinkom, vyrovnanosťou, vnútorným mierom, tichom a podobne. (Fyzik by povedal, že je to mechanický stav, pri ktorom na teleso nepôsobia žiadne iné sily, takže je nehybné ☺.) Ale biblický (kľudne môžeme povedať aj Boží) význam slova pokoj – šalom je niečo úplne iné. Koreň tohto slova v hebrejčine označuje úplnosť, akoby zakončenie a dokonalosť. Blaženosť človeka, ktorý žije v zhode so stvorenstvom, so sebou aj s Bohom. Šalom – pokoj je akoby pozvaním človeka do Božej prítomnosti. Ježiš svojim učeníkom ešte pred umučeníím povedal: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Ale ja vám nedávam, ako svet dáva“ (Jn 14, 27). To čo im vlastne Ježiš dáva, je on sám. On je náš pokoj (List Efezanom 2, 14). On sa ponúka svojim bratom, keď medzi nich do večeradla vstúpi, najprv do ich strachu, a potom aj do ich radosti. A toto všetko jeden z nich prešvihol. Tomáš totiž nebol s ostatnými apoštolmi, keď medzi nich Ježiš prišiel. A keď s nimi potom rozpráva, vidíme, že mu nielen čosi (pokoj) chýba, ale že má namiesto neho v srdci hnev, závisť, neveru. Na ôsmy deň, keď Ježiš znova prišiel medzi svojich učeníkov a Tomáš bol s nimi, začne Ježiš presne tak, ako pred týždňom: „Pokoj vám!“ A potom sám príde k Tomášovi so slovami: „Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci, ale veriaci!“

Prijmeme dnes spolu s Tomášom aj ostatnými apoštolmi Ježišov pozdrav: „Pokoj vám!“ Prijmeme toho, ktorý sa nám ako pokoj dáva do všetkého, čo prežívame. Lebo pokoj to nie je mať čas pre seba, pokoj znamená mať Ježiša.

otec Marek

Oznamy

- **Poprazdenstvo Vzkriesenia.** Máme za sebou najhlavnejšie dni sviatkov Kristovho vzkriesenia aj prvý povel'konočný Svetlý týždeň. Poprazdenstvo – obdobie po sviatku Paschy trvá štyridsať dní až do Nanebovstúpenia Pána.
- **Slávenie bohoslužieb.** Naďalej zostáva v platnosti zákaz verejných bohoslužieb a chrám tak bude v priebehu týždňa otvorený na súkromnú modlitbu v čase od 17.00 do 18.00 hodiny aj s možnosťou spovede.
- **Pod'akovanie.** Chceme sa pod'akovať pani cerkovníčke Rusinkovej a jej pomocníkom za prípravu chrámu na sviatky Paschy a hlavne za prípravu Božieho hrobu.
- **Voľnica.** V piatok 23. apríla, na odporúčaný sviatok sv. veľkomočeníka Juraja máme voľnicu.

Sväté mučenice a panny Agapa, Irena a Chionia

Rodným sestrám Agapé, Irene a Chionii (Láska, Pokoj a Snežná belosť) zomreli rodičia ešte ako deťom. Žili na prelome tretieho a štvrtého storočia neďaleko mesta Akvilea v dnešnom Taliansku. Zasvätili sa službe jedinému Bohu v panenstve, preto odmietali všetky ponuky na vydaj, ktorých nebolo málo. Dozvedel o nich aj cisár Dioklecián, ktorý sa v tom čase zdržiaval v Akvilei a sľúbil im vysokopostavených ženichov zo svojho sprievodu, ak sa zrieknu Krista. Sestry mu však odpovedali, že majú iba jediného ženicha – Krista, za ktorého sú pripravené aj trpieť. Najprv boli odovzdané na potrestanie správcovi istej oblasti Delcétiovi a potom sudcovi Sisiniovi. Ten začal výsluch najmladšou sestrou Irenou. Keď sa však presvedčil, že je neoblomná, poslal ju do väzenia a pokúšal sa prinútiť k odpadu od viery jej sestry Agapé a Chioniu. Ani tie sa však nepodvolili, preto vydal rozkaz, aby Agapé a Chioniu upálili. S modlitbou na perách v ohni odišli do večnosti k svojmu Bohu. Keď oheň vyhasol, všetci zbadali, že telá svätých mučenic ani ich šaty nezhořeli, ale ich tváre sú pekné a pokojné, akoby zosnuli tichým spánkom. Písal sa 3. apríl roka 304. Na druhý deň Sisinius prikázal, aby znova predviedli Irenu. Najprv ju strašil osudom starších sestier. Potom sa jej vyhrážal, že ju odovzdá na zneuctenie do verejného domu. Irena však odpovedala: „Hoci bude moje telo vydané na násilné zneuctenie, moja duša sa nepoškvrní zrieknutím sa Krista.“

Keď Sisiniovi muži viedli Irenu do verejného domu, dobehli ich dvaja vojaci a povedali: „Váš pán Sisinius vám prikazuje, aby ste dievča vyviedli na vysoký vrch a nechali ju tam.“ Keď vojaci splnili rozkaz a oznámili to Sisiniovi, začal zúriť, pretože taký rozkaz nikdy nevydal. Išlo totiž o Božích anjelov, ktorí takto zachránili dievča od zneuctenia. Keď sa Sisinius vybral spolu so svojím oddielom k hore, zbadali Irenu na jej vrchu. Dlhو hľadali cestu, ale nedarilo sa im, preto jeden z vojakov napál luk a zasiahol ju šípom. Irena ešte stačila zavolať Sisiniovi: „Smejem sa z tvojej bezmocnej zloby a čistá, nepoškvrnená, odchádzam k môjmu Pánovi Ježišovi Kristovi.“ Pod'akovala Pánovi, ľahla si na zem a odovzdala svoju dušu Bohu. Bol deň pred svätou Paschou – 5. apríl roku 304.

Rok svätého Jozefa

Svätý Otec František pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia sv. Jozefa za patróna Katolíckej cirkvi napísal apoštolský list *Patris corde – So srdcom otca*. V našom farskom hlásniku si postupne na pokračovanie uvádzame celé znenie tohto apoštolského listu.

4. Prijímajúci otec

Jozef prijal Máriu bezpodmienečne. Dôveroval anjelovým slovám. „Sľachetnosť jeho srdca je taká veľká, že to, čo sa naučil zo zákona, podriaďuje láske. Dnes v tomto svete, kde je zjavné psychické, slovné a fyzické násilie na ženách, sa Jozef ukazuje ako vzor úctivého a citlivého muža, ktorý, hoci nemá všetky informácie, rozhodne sa ochrániť Máriino dobré meno, jej dôstojnosť a život. V jeho pochybnostiach o tom, ako najlepšie konať, mu Boh svojim svetlom pomohol prijať toto rozhodnutie.“

V našom živote sa mnohokrát stanú veci, ktorých význam nechápeme. Našou prvou reakciou je často sklamanie a vzbura. Jozef necháva bokom svoje vlastné myšlienky, aby prijal sled udalostí, a hoci sa mu zdajú tajomné, prijme ich, preberie za ne zodpovednosť a urobí ich súčasťou vlastného príbehu. Ak sa nezmierime s vlastným príbehom, nedokážeme urobiť ani nasledujúci krok, pretože stále budeme rukojemníkmi našich očakávaní a následných sklamaní.

Duchovný život, ktorý nám Jozef naznačuje, nie je cestou objasňovania, ale cestou prijímania. Iba počnúc týmto prijatím, týmto zmierením, začíname vidieť väčší príbeh a hlbší zmysel. Akoby sme tu počuli ozvenu vášnivých Jóbových slov, ktorý na výzvu svojej manželky, aby sa vzbúril za všetko zlo, ktoré sa mu deje, odpovedá: „Azda máme len dobrého brata od Pána, a zlé prijať by sme nemali?“ (Jób 2, 10)

Jozef zaiste nie je človekom pasívne zmiereným so všetkým. Je odvážny a veľmi aktívny. Prijatie je v našom živote spôsob, akým sa prejavuje dar sily, ktorá k nám prichádza od Ducha Svätého. Iba Pán nám môže dať silu potrebnú na prijatie života takého, aký je, so všetkými jeho protirečeniami, frustráciami, sklamaniami.

Ježišov príchod medzi nás je darom od Otca, ktorý nám umožňuje zmieriť sa s našou konkrétnou históriou, aj keď ju úplne nechápeme.

Zdá sa, že takisto ako Boh povedal Jozefovi: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa“ (Mt 1, 20), opakuje aj nám: „Nebojte sa!“ Musíme odložiť hnev a sklamanie a bez akejkoľvek svetskej rezignácie, no s nádejou a odvahou prijať aj to, čo sme si nezvolili, no predsa to existuje. Takéto prijatie života nás otvorí pre jeho skrytý význam. Život každého z nás sa môže zázračne znovuzrodiť, ak nájdeme odvahu žiť podľa toho, čo nám ukazuje evanjelium. A nezáleží na tom, či sa teraz zdá, že všetko ide zlým smerom a že niektoré veci už nemožno napraviť. Boh môže dať vykličiť kvetom aj medzi skalami. Aj keď nám naše srdce niečo vyčíta, „Boh je väčší ako naše srdce a vie všetko“ (1Jn 3, 20).